

ΤΟΥ **Δημήτρη Αργυρού***

Τίποτε δεν μπορεί να συμβεί με ένα λαό που περιμένει κάποιον σωτήρα να τον σώσει. Όποια αριστερά και να πάρει την κυβέρνηση, ακόμη και την εξουσία, ένας λαός παθητικός, ένας λαός αδιάφορος, γραφειοκράτες, καπιταλιστές και φασίστες θα γεννοβολήσει.

Είναι διαφορετικό όμως να έχεις ένα λαό που περιμένει έναν σωτήρα και διαφορετικό η αριστερά να μην παίρνει πρωτοβουλίες για να οργανώσει τον λαό, να οργανώσει την εργατική τάξη και τους εργαζόμενους.

Να τους οργανώσει για να αντισταθούν, για να διεκδικήσουν, για να επαναστατήσουν. Και η ιστορία έχει δείξει πως όποτε η ελληνική αριστερά το χει κάνει, ο λαός έχει στρατευτεί.

Ε αυτό σήμερα η Ελληνική Αριστερά δεν το πράττει. Ο ΣΥΡΙΖΑ του λέει ψήφισε με, για να διαπραγματευτώ με τους οικονομικούς δολοφόνους, τους τραπεζίτες και τους τοκογλύφους για να κάνω την μιζέρια και την σκλαβιά σου ηπιότερη. Το ΚΚΕ θεωρώντας τα πράγματα ανώριμα, καλεί το λαό να το ψηφίσει για να δυναμώσει το κόμμα, που το θεωρεί προϋπόθεση για να νικήσουν οι λαϊκοί αγώνες.

Μόνο η ANTAPEYA- MAPΣ(μετωπική αριστερή συμπίεση), η εκλογική συμμαχία της ANTAPEYA με δυνάμεις και αγωνιστές/ιες πέρα από αυτή, με όπλο της το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, μιλάει για την οργάνωση του λαϊκού - εργατικού ξεσηκωμού.

Καλεί τον λαό να την ενισχύσει εκλογικά, αλλά κυρίως τον καλεί να συμμετέχει- μετα τις εκλογές- στην αγωνιστική διεκδίκηση όχι μόνο αυτών που μας πήραν, αλλά αυτών που δικαιούμαστε. Τον καλεί μαζί να οργανώσουν ένα μέτωπο ρήξης και ανατροπής. Να οργανώσουμε μαζί το καθήκον της εξέγερσης.

Να πετάξουμε στην θάλασσα τους σφετεριστές της λαϊκής γενικής βούλησης και της λαϊκής κυριαρχίας. Να δώσουμε φωνή σε αυτούς που είτε τους αποκλείουν, είτε τους τρομοκρατούν. Να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα της ανθρωπιστικής κρίσης.

Να αυξήσουμε το επίδομα ανεργίας σε όλους τους άνεργους για όλο το χρόνο της ανεργίας. Να μειώσουμε τις ώρες εργασίας, έτσι ώστε να μειωθεί ριζικά ο αριθμός των ανέργων. Να θεσπιστεί ένας κοινωνικός μισθός σε είδος και σε χρήμα για όσους σπουδάζουν ή δεν καλύπτονται από το επίδομα ανεργίας.

Που θα βρεθούν χρήματα για αυτά;; Μα από την διαγραφή του χρέους, που δεν το αναγνωρίζουμε, καθώς δεν πήγε για τις λαϊκές ανάγκες, μα για να στηρίξει τους καπιταλιστές και τους τραπεζίτες. Άλλα και από την κοινωνικοποίηση της μεγάλης κεφαλαιοκρατικής περιουσίας και των στρατηγικών τομέων της οικονομίας. Κοινωνικοποίηση που θα διέπεται από ένα εργατικοδημοκρατικό έλεγχο.

Όχι δεν θα είναι όλα κρατικά. Μόνο που τόσο η κρατική ιδιοκτησία, όσο και η ιδιωτική, η συνεταιριστική ή η ιδιοκτησία των «ελεύθερων συνεταιρισμένων παραγωγών» δηλαδή η ιδιοκτησία της ομότιμης παραγωγής, θα εντάσσεται σε ένα δημοκρατικό παραγωγικό σχεδιασμό σε κεντρική, περιφερειακή και τοπική βάση, με γνώμονα την ικανοποίηση των λαϊκών- εργατικών αναγκών.

Όχι δεν θα επικρατεί ο οικονομικός εξισωτισμός, ούτε λειτουργικός, ούτε δίκαιος είναι. Άλλα ούτε και ο οικονομικός ολιγαρχισμός με 500 άτομα να έχουν το 60% του παραγόμενου πλούτου και εισοδήματος και 3 εκατομμύρια στα όρια και κάτω από τα όρια της φτώχειας. Θα έλεγα πως σε αυτό το σημείο ο Αριστοτέλης με την οικονομική μεσότητα της πολιτείας του, έχει να μας πει πολλά πράγματα. Θεωρώ πως μια αναλογία εισοδήματος και ατομικής περιουσίας της τάξης του 1 προς 3 είναι ρεαλιστική και δίκαιη.

Φυσικά αυτή η νέα τάξη πραγμάτων που προσκαλεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ- ΜΑΡΣ τον εργαζόμενο λαό να οργανώσει μαζί της, δεν χωράει στην γερμανοκρατούμενη φυλακή του ευρώ και της ΕΕ. Ούτε στα πλαίσια μιας καπιταλιστικής- ιμπεριαλιστικής παγκοσμιοποίησης που οξύνει και δεν αμβλύνει τις οικονομικές ανισομέρειες. Δεν μπορεί να συμβεί σε ένα πλαίσιο απελευθέρωσης αγαθών, κεφαλαίων, υπηρεσιών και εργασίας. Τέλος δεν μπορεί να γίνει με την εξουσία και όχι απλώς την κυβέρνηση να την κατέχει το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο.

Χρειαζόμαστε μια κυβέρνηση που θα βγαίνει από τον εργαζόμενο λαό, με τον εργαζόμενο λαό, για τον εργαζόμενο λαό. Με επιμερισμό της εξουσίας σε ένα κοινοβούλιο και στα όργανα εργατικής δημοκρατίας και αυτοργάνωσης, από τους τόπους εργασίας έως και σε πανεθνικό επίπεδο.

Διαβάζοντας κάποιιο θα σκεφτούν. Μα αυτοί ονειρεύονται να μας κάνουν Αλβανία,

υπονοώντας την Αλβανία του Χότζα. Μόνο που ως αποικία και προτεκτοράτο της ΕΕ των Γερμανών και των τοκογλύφων θα γίνουμε Αλβανία του σήμερα με την πορνεία και την δουλεία.

Το μέλλον μας, όπως και το μέλλον όλων των ευρωπαίων ή ολόκληρου του πλανήτη βρίσκεται έξω από την φυλακή του κεφαλαίου. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ- ΜΑΡΣ προσκαλεί τον εργαζόμενο λαό να κάνει την αρχή και να ανατινάξει αυτή την φυλακή. Και να είμαστε σίγουροι πως και άλλοι λαοί πολύ γρήγορα θα ακολουθήσουν το παράδειγμα μας.

**Υποψήφιος βουλευτής με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ- ΜΑΡΣ, πολιτική συνεργασία δυνάμεων και αγωνιστών/ στριών*

Πηγή: argiros